

Det var i mars månad

det var i mars månad
isarna låg ännu, det regnade
ett stycke hade ryckts ur bröstet
och lämnat ett krav på svar

det var i mars månad
isarna låg ännu, det regnade
och överlåtelsens resa
den att ingenting äga
den att vara medresenär
den hade utgått från ett tomrum
att vinden blåser dit den blåser
att dagarna är ett antal
och att ingenting jag gör
ändrar månens gång i natten

det var inte bara ödet som skådade
jag såg på ödet och skådade tillbaka
sedan la jag det i hoppets händer
och hoppet la det framför mästartens fötter
och jag själv, jag smakade på orden
må det ske med mig ...
må det ske

men jag hade bara smakat
en strimma näring och minnet blev kvar
och tomrummet blev mig en nyfunnen skatt
där bodde sorg och ensamhet och hopp

så har då denna resa kanske börjat
där uppgivenhet böjer till en krum gång
där överlåtelse är föda till en rakare rygg
så att jag ska gå
i varats enträgna ursinniga flöde
gå utan att äga
där varje droppe manar till svar
där varje ja är en droppe i bägaren

Och några från Trollsländans vind

ett översköljt
fotspår i sanden
vänder tiden

höstsjö andas
och älvorna dansar
längtan med mig

mot svart himmel
får månen ett namn
liksom tiden

sakta hennes hand
skär vattnets yta
minns sin saknad